

Frank Aaen (EL):

Hvis man ser bort fra de politiske drillerier, er det jo tydeligt, at der er et bredt flertal i Folketinget for at åbne mere op for, at patienter, der ikke kan få en behandling i Danmark, kan få mulighed for at komme til udlandet og få en behandling.

Det gælder i forvejen, når det er dokumenteret, at det virker, men diskussionen går selvfølgelig på at udvide det i forhold også til behandlingsformer af eksperimentel karakter. Og der er jeg enig med regeringen, når den siger, at kravene til, hvornår vi skal sende patienter ud til eksperimentel behandling i udlandet, ikke er, skal vi sige det mildt, ret velbeskrevne i beslutningsforslaget.

Jeg er enig i, at vi som offentligt sundhedsvæsen påtager os et enormt ansvar ved at sende mennesker ud, der jo er i en presset situation, og hvor vi skal tage hånd om dem og sørge for, at de får maksimal, god behandling, men jo heller ikke skal stille dem noget i udsigt, der alligevel ikke fører til noget, og heller ikke lokke dem ud i nogle eksperimenter, vi i virkeligheden ikke ved, hvad fører til eller har af konsekvens.

Vi har et enormt stort ansvar, hvis vi som offentligt sundhedsvæsen sender mennesker til eksperimentel behandling i udlandet. Jeg er enig i det, ministeren sagde om, at det skal foregå på en kontrolleret måde. Det vil sige – og det er jeg tilhænger af – at det også er et samarbejde mellem det danske sundhedsvæsen og det pågældende lands sundhedsvæsen, for det er den måde, vi kan være sikre på at have indsigt i, hvad det her eksperiment går ud på. Kan vi stå inde for, at det er noget, vi godt vil tilråde danske patienter at indgå i?

Så jeg vil mene, at vi skulle prøve at lande denne her sag nogenlunde i den enighed, der er, nemlig at vi ser på ministerens tilsagn om at ændre bekendtgørelsen. Vi får den over i udvalget og kigger på det, og så er jeg helt sikker på, at der vil vise sig et stort, bredt flertal for, at det var et godt fremskridt, vi dér sikrede for den gruppe af patienter, der i dag ikke har muligheder for at få behandling i Danmark.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Tom Behnke som ordfører.

Tom Behnke (FRI):

Jeg skal som medforslagsstiller på dette glimrende beslutningsforslag ikke gentage alt, hvad

forslaget går ud på, men prøve at forholde mig til elementer af det.

Flere ordførere har jo nået at få sagt, at det jo ikke duer at sende patienter til behandling af eksperimentel karakter i udlandet, hvis vi ikke kender effekten af behandlingen.

Det gør man vel egentlig aldrig, når man starter på noget nyt. Man er vel nødt til at starte et eller andet sted og sige: Nu prøver vi. Og så følger vi udviklingen og ser: Hvad sker der? Og går det godt, så kan vi selvfølgelig udbrede det i en større kreds. Går det ikke godt, så må man stoppe den type og finde på noget andet i stedet for.

Men nogle er jo nødt til at gå foran. Nogle er nødt til at tage det første skridt og prøve at træde på en vej, der ikke er der i forvejen. Det er der nogle der er nødt til.

Vi synes, det er flot, at der er nogle, der prøver på at finde nye metoder, og heldigvis viser det sig jo i ganske mange tilfælde, at det er en god, ny metode, man har fundet på. Og det er en god, ny metode, der virker.

Det, vi har undret os meget over i Frihed 2000, er, at den traditionelle venstre side af salen fastholder en politik, der bevirker, at det kun er de allerrigeste her i landet, der kan få den form for behandling. For det er dem, der har råd til selv for egne midler at tage til udlandet og få den behandling, som jo ganske, ganske ofte viser sig at have en ganske stor og god betydning og effekt. Hvorimod den brede befolkning, som ikke selv har råd til at gøre det her, er afskåret fra det af politiske grunde, fordi Folketingets flertal, venstre side af salen, ikke vil være med til det her. Det kan egentlig undre. Traditionelt burde det egentlig have været omvendt. Men det er det ikke, og det beklager vi meget.

Vi har i Frihed 2000 den opfattelse, at vi skal være meget åben over for, hvad der kommer af nye tiltag, nye ideer til, hvordan vi bedre, hurtigere, nemmere kan behandle patienter, der lider af den ene eller den anden form for sygdom. Vi er nødt til at holde øjnene åbne. Sagen er jo, at forslagsstillerne her, inklusive Frihed 2000, jo ikke forestiller sig, at man skal begynde at sende patienter til Sydamerika og lade en eller anden voodoo doktor prøve at lave noget eksperimentelt på patienterne. Det er jo ikke det, der ligger i det.

Det, der ligger i det, er jo, at vi vil prøve at udnytte de muligheder, der er i de lande, der ligger tæt rundt omkring Danmark. Vi taler jo